

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Кзз 782/2021

16.11.2021. године

Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Драгана Аћимовића, Биљане Синановић, Радослава Петровића и Дубравке Дамјановић, чланова већа, са саветником Весном Веселиновић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела насилничко понашање из члана 344. став 2. у вези става 1. у вези члана 33. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адвоката Ивана Гвозденца, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Врбасу К 330/18 од 20.01.2021. године и Вишег суда у Сомбору Кж1 77/21 од 26.04.2021. године, у седници већа одржаној дана 16.11.2021. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Врбасу К 330/18 од 20.01.2021. године и Вишег суда у Сомбору Кж1 77/21 од 26.04.2021. године, у односу на повреду закона из члана 438. став 2. тачка 1.) Законика о кривичном поступку, док се захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног у преосталом делу **ОДБАЦУЈЕ као недозвољен.**

Образложење

Пресудом Основног суда у Врбасу К 330/18 од 20.01.2021. године, окривљени АА је, поред осталих, оглашен кривим због кривичног дела насилничко понашање из члана 344. став 2. у вези става 1. у вези члана 33. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од 8 месеци. Истом пресудом је одлучено о трошковима кривичног поступка, како је то ближе опредељено у изреци.

Пресудом Вишег суда у Сомбору Кж1 77/21 од 26.04.2021. године одбијене су као неосноване жалбе бранилаца окривљених АА и ББ, а првостепена пресуда је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА, адвокат Иван Гвозденац, због повреду закона из

члана 438. став 2. тачка 1.) ЗКП-а, са предлогом да Врховни касациони суд побијане пресуде укине и списе предмета врати првостепеном суду на поновно одлучивање или да исте преиначи тако што ће окривљеног ослободити од оптужбе.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП-а и на седници већа коју је одржао без обавештења Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство не би било од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП-а), размотрио је списе предмета са правноснажним пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је нашао:

Указујући на повреду закона из члана 438. став 2. тачка 1.) ЗКП-а бранилац окривљеног АА у захтеву за заштиту законитости истиче да је побијана правноснажна пресуда заснована на доказу на коме се према одредбама Законика о кривичном поступку не може заснивати и то на записнику о препознавања лица МУП ДП ПУ Нови Сад ПС Србобран КУ бр.8978/17 од 13.02.2018. године, јер наведена доказна радња није обављена у складу са одредбама члана 90. и члана 100. ЗКП-а. У вези са тим бранилац, даље, наводи да из наведеног записника о препознавању лица произлази да је оштећеном, поред фотографије окривљеног АА, показано још седам фотографија од којих су четири фотографије окривљених у овом кривичном поступку, што је у супротности са одредбама члана 90. и члана 100. ЗКП. Из наведеног је, према ставу одбране, очигледно да у конкретном случају није поступљено у складу са одредбама ЗКП-а истичући да је животни немогуће да сва четворица окривљених имају основне особине сличне онима какве је оштећени описао, односно да сва четворица окривљених личе један на другог, осим уколико нису у сродству, што овде није случај. У прилог наведеног бранилац је указао на пресуду Врховног касационог суда Кзз 294/2019 од 28.03.2019. године у којој је у идентичној ситуацији Врховни касациони суд заузео становиште да се ради о доказу који није изведен према правилима ЗКП-а.

Одредбом члана 100. став 1. ЗКП-а која се односи на препознавање лица или предмета прописано је да ако је потребно да се утврди да ли сведок препознаје одређено лице или предмет, односно њихове особине које је описао, препознавање ће се обавити у складу са чланом 90. тог законика.

Одредбом члана 90. став 1. ЗКП-а прописано је да ако је потребно да се утврди да ли окривљени препознаје одређено лице или предмет, односно његове особине које је описао, показаће му се то лице или предмет заједно са другим њему непознатим лицима или предметима чије су основне особине сличне онима какве је описао.

Врховни касациони суд налази да се основано захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног АА указује да препознавање лица од стране сведока оштећеног ВВ о чему је сачињен записник МУП ДП ПУ Нови Сад ПС Србобран КУ број 8978/17 од 13.02.2018. године, није обављено у складу са одредбама Законика о кривичном поступку, јер је сведоку приликом препознавања показано осам лица од којих су четворица били окривљени против којих је вођен предметни кривични поступак, уместо да је у групи за препознавање био само један од окривљених како је то прописано одредбама члана 100. став 1. у вези члана 90. став 1. ЗКП-а.

Међутим, по оцени овог суда, иако је наведени записник о препознавању лица незаконито прибављен доказ, правноснажном пресудом није учињена повреда закона из члана 438. став 2. тачка 1.) ЗКП-а, јер ова повреда поступка не постоји ако је, с обзиром на друге доказе, очигледно да би и без тог доказа била донесена иста пресуда.

Наиме, чињенице које су биле предмет доказивања у вези са извршењем кривичног дела насилничко понашање из члана 344. став 2. у вези става 1. у вези члана 33. КЗ, за које је окривљени АА оглашен кривим и осуђен побијаном правноснажном пресудом, нижестепени судови су утврдили на основу других доказа изведених током поступка – исказа сведока ГГ, сведока оштећеног ВВ и медицинске документације, а не само из предметног записника о препознавању лица, због чега је очигледно да би и без тог доказа била донесена иста пресуда.

Поред изнетог, бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости наводи и то да је једини доказ који терети окривљеног исказ сведока ГГ дат пред Основним и јавним тужиоцем у Врбасу дана 07.05.2018. године када је сведок навео да мисли да је АА, кога зна из виђења, ударио ДД, с тим што бранилац истиче да овај сведок никада није испитан на главном претресу, те да се самим тим није ни изјаснио да ли препознаје АА као лице за које мисли да га познаје из виђења.

Врховни касациони суд налази да бранилац окривљеног изнетим наводима захтева оспорава оцену исказа наведеног сведока чиме указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање, односно на повреду закона из члана 440. ЗКП-а.

Како чланом 485. став 4. ЗКП-а, који прописује разлоге због којих окривљени, односно његов бранилац, сходно правима која има у поступку у смислу члана 71. тачка 5.) ЗКП-а, могу поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке и поступка који је претходио њеном доношењу, није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека због повреде закона из члана 440. ЗКП-а, то је Врховни касациони суд захтев браниоца окривљеног АА у овом делу, оценио као недозвољен.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 491. став 1. и члана 487. став 1. тачка 2.) ЗКП-а одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник
Весна Веселиновић,с.р.

Председника већа-судија
Бата Цветковић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић